

.....

Pot dir-se, no pot fer-se

Diuen que un mim pot fer qualsevol cosa. Mentida! Un mim no pot fer qualsevol cosa. Exemple: Un dia... jo havia de mimar un personatge que no havia de fer res. Doncs bé, no el vaig poder fer! Perquè no fer res és una d'aquelles coses que es poden dir però que no es poden fer. A més, jo no podia dir que no podia fer res, perquè el personatge que no tenia res a fer, a més, no tenia res a dir...! El director m'ho havia ben explicat. M'havia dit: "*Pensi bé el que ha de fer*". Es a dir, de fet, "*no pensi res*". I, havia afegit: "*Sobretot, no ho digui*". I jo, que li havia donat la meua paraula de mim que no diria res, vaig sortir a l'escenari i vaig començar a no fer res... sense dir res! Sembla que no sigui res... però, posa't a fer-ho! No n'hi ha prou amb dir-ho... I paradoxalment, més feia que no feia res, i el públic més deia: "*Però què fa?*" Perquè el públic no és pas ruc! Prou que ho veien que jo feia alguna cosa... però com que no era res, es preguntaven què hi havia anat a fer jo! Els crítics, per la seva banda, veien prou bé que jo no feia res, i que ho feia bé! Només que s'esperaven més. I jo, que ja no feia res, no podia fer encara menys. Llavors, al cap d'una estona, a la sala, el públic, que no veia res, va començar a murmurar, a fer comentaris: "*Si més no podria fer un gest, moure's una mica!*". Veient la situació, vaig fer l'únic gest que podria permetre's algú que no ha de fer res... sense que ningú pogués dir: "*S'està passant*". Vaig fer... (gest d'impotència). La gent: "*Què ha dit?*" Llavors sí que vaig trencar el silenci, vaig dir: "*Però si no he dit res!*" Què m'has dit! El director: "*Teló!*" "*No només pago un mim perquè no faci res i no ho fa! sinó que, a més, no respecta la seva paraula i parla!*" I va afegir: "*Miri! Vostè no serveix ni per no fer res!*" L'endemà, a la premsa, què en deia la crítica? Doncs bé, com que no havia fet res, no va dir res... però... bé!